

Analyse van de antwoorden van de politieke partijen op de vragen over de energietoekomst van België

Vragenlijst en antwoorden, zie www.findunucleaire.be/26052019.htm

Fin du nucléaire asbl, rue de la charrette 141, 4130 Esneux

www.eindekernenergie.be — www.findunucleaire.be — info@findunucleaire.be — +32.(0)4.277.06.61

Bezorgd over de onveiligheid waarin de inwoners van België zich bevinden door zowel de rampzalige toestand van onze kerncentrales als door het gebrek aan visie van de huidige en vorige regeringen op het energievraagstuk, stelde de vzw Fin du nucléaire hierover 4 vragen aan de aanwezige politieke partijen op federaal niveau.

Hieronder geven we een synthetische analyse van de antwoorden van de partijen op deze vragen. In het begin moet worden opgemerkt dat alle partijen het "democratische spel" hebben gespeeld door ermee in te stemmen om ons te antwoorden, met de opmerkelijke uitzondering van de CD&V, ondanks de herinnering die werd gegeven. Deze partij heeft ongetwijfeld niets te zeggen over de energiekwestie, net als het Vlaams Belang en de Volkspartij.

1) Over de 2 reactoren met scheuren

In 2012 werden duizenden scheuren ontdekt in de tanks van de reactoren T2 (Tihange 2) en D3 (Doel 3), waarna deze reactoren voor bijna 3 jaar - de gecumuleerde duur van twee afzonderlijke perioden - werden stilgelegd, de tijd voor Engie-Electrabel en het AFCN (Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle) om een rechtvaardiging te ontwikkelen voor hun heropstart.

Het is echter duidelijk dat deze scheuren, "atypische aanwijzingen" zoals de directeur van het AFCN ze durfde te noemen, in strijd zijn met het basisprincipe van de nucleaire techniek van "Defence in Depth » (uitsluiting van breuk) - een principe dat ook in de Belgische wetgeving is vastgelegd -, zoals bevestigd, indien nodig, door internationale experts en de NRC, het Amerikaanse nucleair controlebureau.

Geconfronteerd met dit bewijs vermijden 5 partijen de vraag: cdH, DéFI, Ecolo, MR en PS. Twee anderen, Groen en sp.a, reageerden maar gaven een schop in de rug en stelden een onwaarschijnlijke beslissing uit naar de toekomst, die uiteindelijk aan de situatie wordt aangepast. De N-VA en Open Vld verschuilen zich achter de zogenaamde bevoegdheid en onafhankelijkheid van het AFCN en weigeren daarmee hun politieke rol op zich te nemen en burgers te beschermen tegen de nalatigheid van Engie-Electrabel en het AFCN. De PTB is de enige partij die wil dat deze twee reactoren onmiddellijk worden gesloten.

2) Over de 3 verouderde reactoren van meer dan 40 jaar oud

De drie reactoren Tihange 1 (T1), Doel 1 (D1) en Doel 2 (D2) zijn met bijna 45 jaar exploitatie de oorspronkelijk geplande 30 jaar ruimschoots overschreden. Deze reactoren zijn in de loop der tijd versleten en verzwakt. Hun aantal ongeplande onderbrekingen zijn de laatste jaren voortdurend toegenomen, wat een weerspiegeling is van het groeiende risico waaraan ze België blootstellen: hoe ouder een reactor is, hoe gevaarlijker hij is. De dreiging van een zwaar ongeval in verband met deze drie reactoren is duidelijk, zoals Pierre-Franck Chevet, voorzitter van de Franse autoriteit voor nucleaire veiligheid, op 22 april 2016 in Le Monde heeft verklaard: "Een zwaar nucleair ongeval kan nergens worden uitgesloten".

De kwestie van de onmiddellijke sluiting van deze drie verouderde reactoren geeft aanleiding tot zeer gelijkaardige antwoorden op vraag 1: ontduiking, onwaarschijnlijk uitstel in de toekomst en weigering om de politieke verantwoordelijkheid op zich te nemen, met uitzondering van de PTB, die voorstander is van de onmiddellijke sluiting van deze drie reactoren.

3) Energiesoberheid

De vraag benadrukt de noodzaak om onze relatie met energie te herzien om onszelf te bevrijden van niet-hernieuwbare energieën. Het gebruik van hernieuwbare hulpbronnen moet gepaard gaan met een zoektocht naar efficiëntie, maar vooral met een beheersing van de vraag die een herdefiniëring van de energiebehoeften impliceert op basis van een

bezinning zonder concessies te doen aan wat werkelijk noodzakelijk is.

Naar onze mening heeft geen enkele partij de vraag voldoende nauwkeurig en relevant beantwoord.

Er bestaat een algemene verwarring tussen energiesoberheid en energie-efficiëntie, evenals een weigering om rekening te houden met de energiegevolgen van nieuwe technologieën en de onwetendheid van het rebound-effect.

Allen zijn voorstander van energie-efficiëntie, maar sommigen zijn tevreden met een sloganachtige reactie zonder inhoud. Dit zijn DéFI, NV-A, NV-A, Open VLD.

Anderen, zoals de MR en, met enkele nuances, de CDH, geloven vooral in de technologie om efficiëntie te bereiken, zonder enige verandering in het huidige traject.

De sp.a en de PTB, met enkele vrijwillige accenten, blijven zeer klassiek en denken niet na over de behoeften. Zij vermijden de vraag naar de grenzen van de technologische innovatie.

De PS, waarin een lichte verbuiging wordt gevoeld, met name op het betonneren van het land, is op dezelfde manier gepositioneerd.

Groen geeft een positief antwoord, maar blijft onduidelijk over het begrip soberheid; hij vermijdt de technologische vraag.

Tenslotte verwacht Ecolo nuchterheid en efficiëntie. Er worden interessante voorstellen gedaan, met name met betrekking tot productiecoöperaties, maar er wordt voorbijgegaan aan de kwestie van de grenzen van de behoeften en de kwestie van de energie-intensieve technologische vooruitgang wordt vermeden.

4) Verdrag inzake kernwapens

Vraag 4 bestaat uit twee delen, die logischerwijs onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Drie partijen hebben precies en positief gereageerd op hun houding ten opzichte van het Verdrag. Zij zijn voorstander van de ondertekening en ratificatie door België en weigeren de nieuwe B61-12 bommen te aanvaarden. Dit zijn de sp.a, Groen en PTB.

Ook de NV-A, Open Vld en MR zijn duidelijk gekant tegen ondertekening en ratificatie en aanvaarden de hosting van de B61-12 bommen.

De HRC, met een argument dat gebaseerd is op het "onredelijke" en "onteigende" karakter van een unilaterale beslissing van België, is ook tegen de ondertekening en ratificatie van de Verdrag. Zij beveelt aan om overleg te plegen met andere Europese landen die onderdak bieden aan Amerikaanse atoombommen om te beslissen over de juiste handelwijze.

DéFI spreekt zich uit voor de ratificatie van de Verdrag, maar pleit voor multilateralisme!

De SP verklaart dat zij de ondertekening van de Verdrag en de uitbanning van kernwapens van ons grondgebied wenst, maar geeft niet te kennen dat zij daartoe bereid is.

Ecolo zet zich in voor het Verdrag, maar steunt formeel niet de afwijzing van de hosting van de B61-12 bommen.

Conclusie

Allereerst bedanken wij de politieke partijen die onze vragen hebben beantwoord.

Uit de tabel hiernaast blijkt dat bijna alle partijen niet de gemiddelde score (3) halen, wat naar onze mening een weerspiegeling is van het feit dat de politieke partijen niet in staat zijn om antwoorden te geven op de uitdagingen van dit moment, of het nu gaat om energie, klimaat of andere kwesties.

CLASSIFICATIE VAN POLITIEKE PARTIJEN

Partij	V1	V2	V3	V4	Score
PTB	5	5	3	5	4,2
Groen	1	2	3	5	2,8
sp.a	1	2	3	5	2,8
Ecolo	1	2	3	4	2,6
PS	1	1	3	3	2,2
cdH	1	1	2	2	1,6
DéFI	1	1	1	2	1,2
MR	1	1	1	1	1,0
N-VA	1	1	1	1	1,0
Open Vld	1	1	1	1	1,0
CD&V	0	0	0	0	0,0
PP	0	0	0	0	0,0

5 : zeer goed – 4 : goed – 3 : gemiddeld –
2 : slechte – 1 : zeer slechte –
0 : onbestaand

Weging: de derde vraag telt dubbel

Contact (français) :

– Francis Leboutte, 04 388 39 19

– Paul Lannoye, 081 44 53 64

Contact (néerlandais) :

– Laura Verhaegh, 0492 83 08 24